

Nr 103.

Av herr **Sjödahl**, angående viss ändring i lagen om tillsättning av prästerliga tjänster.

Enligt 1934 års prästvals lag äga vissa prästmän rätt att söka ordinarie prästerlig tjänst inom vilket stift som helst. Bland dessa nämnas även prästmän, som varit anställda minst åtta år vid central straff- eller arbetsanstalt i sådan predikantbefattning, med vilken ej får förenas annan syssla än predikanttjänst vid läns- och kronohäkte, eller såsom pastor vid statens uppfostringsanstalt å Bona. Vid behandlingen av lagförslaget inom riksdagen uttalade första lagutskottet såsom sin mening, att beträffande andra anstalter kunde ifrågasättas, att präst måtte kunna komma i åtnjutande av den vidare befordringsrätten, men förutsatte, att Kungl. Maj:t i sådana fall skulle medge dispens.

Enligt motionärens mening borde upptagas till prövning, huruvida icke prästmännen vid kommunala fattigvårds- och sjukvårdsanstalter, vilkas tid helt upptages vid vederbörande anstalt, borde jämsställas med de prästmän, som äro knutna till straff- eller arbetsanstalter liksom till uppfostringsanstalten å Bona. Detta kan ske så, att i § 3, p. 4, st. 6 insättes i slutet av stycket »samt vid kommunala fattigvårds- och sjukvårdsanstalter, då med befattningen ej förenas annan tjänst». Så vitt det för motionären är bekant, komme en sådan bestämmelse att blott vara tillämplig på fyra befattningshavare, nämligen predikanterna vid S:t Eriks sjuk- och vårdhem i Stockholm, vid fattigvårdsanstalten i Göteborg, vid Göteborgs ålderdomshem samt vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund.

Med återopande av ovanstående motivering hemställes därför,

att riksdagen måtte besluta att i lag om tillsättning av prästerliga tjänster vidtaga den ändring uti § 3, p. 4, som ovan föreslagits.

Stockholm den 22 januari 1938.

Edgar Sjödahl.

